

ani tamtěch šest tisíc. Dám vám je, vemte si je i s úrokama, úplně všechny.“

Soudce se zatvářil překvapeně. Bylo vidět, že tomu vůbec nerozumí. Povídá: „Cože? Jak to myslíš, hochu?“

Já povídám: „Prosimvás, na nic se mě neptejte. Vemete si je, vidíte?“

„Trochu jsi mě zaskočil. Co se stalo?“

„Prosimvás, vemte si je,“ povídám, „a už se mě na nic nevyptávejte, ať vám nemusím lhát.“

Soudce se odmlčel a pak povídá: „Aha, už vím. Ty mi chceš všechnen svůj majetek *prodat*, ne darovat. Tak jsi to chtěl říct.“

